

C/2024/3738

2024 6 24

**2024 m. kovo 7 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
WebGroup Czech Republic, a.s., NKL Associates s. r. o. / Kultūros ministrė, Ministras Pirmininkas**

(Byla C-188/24, WebGroup Czech Republic ir NKL Associates)

(C/2024/3738)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: WebGroup Czech Republic, a.s., NKL Associates s. r. o.

Atsakovai: Kultūros ministrė, Ministras Pirmininkas

Tretieji asmenys: Osez le féminisme !, Le mouvement du Nid, Les effronté-E-S

Prejudiciniai klausimai

1. Ar baudžiamosios teisės nuostatos, visų pirma bendrosios ir abstrakčios nuostatos, pagal kurias tam tikri veiksmai laikomi nusikalstama veika, už kurią gali būti persekiojama, turi būti laikomos patenkančiomis į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB⁽¹⁾ „koordinuojamą sritį“, kai jos gali būti taikomos tiek informacinės visuomenės paslaugų teikėjo, tiek bet kurio kito fizinio ar juridinio asmens veiksams, ar vis dėlto, kadangi šios direktyvos vienintelis tikslas – suderinti tam tikrus šių paslaugų teisinius aspektus, nederinant pačios baudžiamosios teisės srities, ir ja nustatomi tik paslaugoms taikomi reikalavimai, tokios baudžiamosios teisės nuostatos negali būti laikomos reikalavimais, taikomais informacinės visuomenės paslaugų teikimo veiklos pradėjimui ir jos vykdymui, kurie priskiriami prie šia direktyva „koordinuojamos srities“? Konkrečiai kalbant, ar baudžiamosios teisės nuostatos, skirtos nepilnamečių apsaugai užtikrinti, patenka į šią „koordinuojamą sritį“?
2. Ar reikalavimas, kad internetinių ryšių paslaugų teikėjai įdiegtų priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią nepilnamečių galimybei prieiti prie jų transliuojamo pornografinio turinio, patenka į Direktyva 2000/31/EB, kuria derinami tik tam tikri atitinkamų paslaugų teisiniai aspektai, „koordinuojamą sritį“, kai šis reikalavimas susijęs su informacinės visuomenės paslaugos teikimu, t. y. su paslaugų teikėjo veiksmais, paslaugos kokybe ar turiniu, tačiau jis nesusijęs nei su paslaugų teikėjų įsisteigimu, nei su komerciniais pranešimais, nei su elektroninėmis priemonėmis sudarytomis sutartimis, nei su tarpininkų atsakomybės sistema, nei su elgesio kodeksais, nei su neteisminiu ginčų sprendimu, nei su teisminėmis teisių gynimo priemonėmis ir valstybių narių bendradarbiavimu, taigi su jokia sritimi, reglamentuojama šios direktyvos II skyriaus nuostatomis dėl suderinimo?
3. Jei atsakymas į ankstesnius klausimus būtų teigiamas, kaip suderinti reikalavimus, kylančius iš Direktyvos 2000/31/EB, su reikalavimais, kylančiais iš pagrindinių teisių apsaugos Europos Sąjungoje, visų pirma žmogaus orumo ir geriausių vaiko interesų apsaugos, garantuojamos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1 ir 24 straipsniais bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsniu, kai vien taikant konkrečiai paslaugai skirtas individualias priemones negalima užtikrinti veiksmingos šių teisių apsaugos? Ar egzistuoja bendrasis Sąjungos teisės

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399).

principas, pagal kurį valstybės narės, visų pirma skubos atvejais, galėtų imtis priemonių – net jei jos yra bendro pobūdžio ir abstrakčios tam tikros paslaugų teikėjų kategorijos atžvilgiu – reikalingų siekiant apsaugoti nepilnamečius nuo kėsimosi į jų orumą ir neliečiamybę, prireikus Direktyva 2000/31/EB reglamentuojamų paslaugų teikėjų atžvilgiu nukrypstant nuo šioje direktyvoje numatyto principo, kad jų veiklą reguliuoja jų kilmės valstybė?
